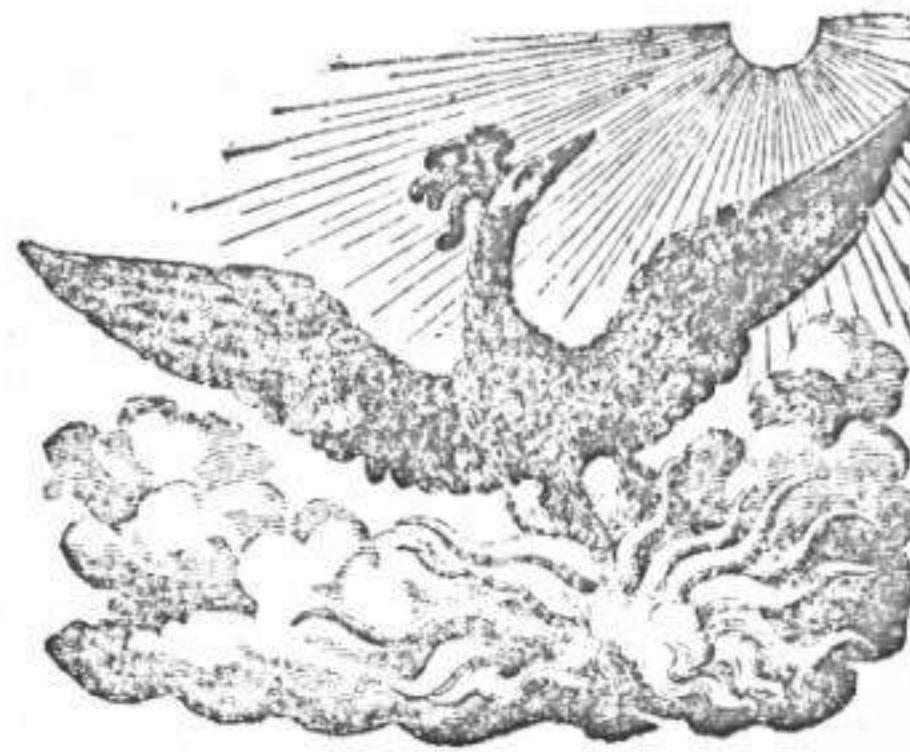

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.	
Έποντα . . .	Φεύγοντες 36
Έξαρχηναία . . .	18
Τριμυντία . . .	9
Λι συνδροματί γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραμματεῖῳ τῆς Εὐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπά μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοὺς Επιστάτας τοῦ Ταχυδρομεῖου.	

3 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Α ν α φ ο ρ ἄ .

Πρὸς τὸν Εξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ελλάδος.

Ἐξ ο χ ώ τ α τ ε ,

Τῷ 1816 ἔτει σωτηρῷ ὁ ὑπερφανόμενος ἔξιδωκα πρατοφενής Ἐλληνὶκὸν ἐπ.φωνικὸν. Χάρην τοῦ Εὐξείνου Πόντου, καὶ νέας Μαύρης Θαλάσσης, καὶ μίαν Κλίσιν ἥλιου. Ως Ἐλληνὶκὸν πρωτοφανὲς πινάκα, καὶ ἀγαγκαιότατον διὰ τὸ ἡμέτερον Νοτίκὸν, κατεβαλλον πάσαν τεχνικὴν σπουδὴν, καὶ επιμελείαν διὰ τὸ ἀκριβεῖς τῶν ἀστρονομικῶν θέσεων, πλάνων, καὶ μήκεων, ἵστως ὡς Ἐλληνὶκὸν πινάκα, ἀξιονέπιον μητρὸς ἐνδοξὸν φρέστηρα!

Ἐσεητηρίῳ τῷ, εὐχῶν της, καὶ εὐσπειρίᾳ Θεοῦ οἱ κόσμοι μεν εὔδοκοι μητραν, καὶ ἀπενειχθη ἀπὸ τοῦ Ναυτίλους ὑμετέρους τε, καὶ ἀλλοεθνεῖς ἀκούεσσατην, καὶ νῦν οἰζύμετροι γενικῶς ταύτην χωρᾶται.

Ως Ἐλλην ἐχρεώστους, καὶ χρευστῶ τὸ πᾶν εἰς τὴν Ἑλλάδον μητέρα μεν Ἐλλάδα, ἀλλὰ τότε μὲν δεδουλωμένη εἶσα, ισερῶ, πρὸς αὐτὴν ἀφιερώθη, νῦν δὲ θειώ ἐλέεις ἐλευθερία, ὅφειλει ὁ ἐκδότης, καὶ τὴν πραγματικὴν πρὸς αὐτὴν ἀφιέρωσιν εἰς τὸν Κυβερνήτην αὐτῆς.

Ἐπειδὴ λοιπῶν καὶ ὁ τὴν Ἑλλάδον Ἐλλάδα παραστήσων εἴαις ή Τ. Ε. ὁ Κυβερνήτης τῆς Ελλάδος ὁ Σεβάστιος καὶ νέας Πατὴρ Ι. Α. Καποδιστριας, ὅφειλι ω πρὸς αὐτὸν τὴν πραγματικὴν ἀφιέρωσιν.

Ἴδον προσφέρωσει Σ. Κυβερνήτα τὰ δέοντα πρώτοφανη ποιήματά μου, ἵνα τεθῶσιν ὑπὸ τοὺς πιθασ τῆς ἑνδέξιου γραίας Ἐλλάδος, καὶ ἀξιωθῶ τῶν εὐχῶν της.

Μένω μὲ βαθύτατον σέβας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 11 Νοεμβρίου 1830.

Ο ὑποκλινῆς καὶ εὐπειθῆς πολίτης

Γ. Ι. Κώπας.

Αρ. 44. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Πρὸς τὸν Κύριον Γ. Ι. Κώπαν

Ἐδέχθημεν ἀμφότερι τὰ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀφιερωθέντα ποιήματά σας τὸν Χάρτην τοῦ Εὐξείνου Πόντου, καὶ τὴν Κλίσιν τοῦ ἥλιου, πρὸς χρῆσιν τοῦ ναυτικοῦ.

Διετάξαμεν ἀμφότερα νὰ τεθῶσιν εἰς τὴν Δημό

σιον βιβλιοθήκην εἰς Αἴγιναν, ὥπως διημείνωσιν εἰς ἐκείνην τὴν μέχρι τῆς ὥρας γενικην ἀποθήκην τῆς ἔθνικῆς καὶ φιλελληνικῆς φιλοκαλίας καὶ γενναϊκῆς.

Ἐπράξατε. Κύριε Κώπα, ὡς ἀγαθὸς νίος τῆς πατρίδος, καταβάλλων κατὰ πρῶτον, κόπον πρὸς ὀφέλειαν ἐνὸς τόσον σημαντικοῦ μέρους τοῦ Κράτους, χορηγῶν μέσα βοηθείας εἰς τὸν Ναυτίλους κατὰ τὰς ἐπικινδύνους ἐπιχειρήσεις των, καὶ συντρέχων τάρα μὲ τὴν προσφιγράν σας ταύτην εἰς τὸν πλούτισμὸν τῆς ἔθνικῆς βιβλιοθήκης.

Ταῦτα ἐκφράζοντες πρὸς ὑμᾶς μετ' εἰλικρινείας, σᾶς ἀπονέμομεν τὴν ὄφειλομένην εὐχαρίστησιν, διὰ ταύτην τὴν ἀφιέρωσιν.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 14 Νοεμβρίου 1830.

Ο Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως
Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Δικαστικά.

Αρ. 5. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ἐπειδὴ ἐδιχεταὶ ὅτι πολλοὶ τῶν διαφερομένων, ἀγιοῦντες τὴν ἡμέραν καθὴ, τὸ Κριτήριον τοῦτο πραγματικῶς ἀγχίσε τὰς ἐργασίας του, γὰρ ἀναβάλλωσιν ὑπὲρ τὸ δέον τὴν πρόσδον τῶν πρὸς αὐτὸν ἀγωγῶν των.

Ἐπειδὴ πολλοὶ ἀναφοραὶ τερὶ ἀκυρώσεως ἢ ἀναθεωρήσεως τῶν ὁριστικῶν ἀποφάσεων προσεδέθησαν εἰς τὴν Γραμματείαν τοῦ Δικαίου, ἢ εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ περιήγητον Ανεκκλήσιον Δικαστηρίου, πρὶν πυστηθῆν ὃ Ἀνώτατον, καὶ πρὶν ἔτι γενοιτεῖσιν εἰς τύποι τῆς παρ' αὐτῆς Διοδικασίας.

Ἐπειδὴ οἱ τοιοῦται, ἀγνοοῦντες τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὅποιον ἦδη πρέπει νὰ προσφερθῆστιν εἰς τὸ δικαζόσθαι, χορηγοῦσι τις χειραγωγίας.

Δηλοποιεῖ.

α. "Οτι τὸ Ανώτατον Δικαστήριον ἔρχεται τὰς ἐργασίας του.

β. "Οτι εἰς περιπολούμενού τοῦ δικασθεῖσῶν εἰς ἄλλο

πρὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ἀινωτάτου, καὶ πρὶν τῆς δικαιού-
ξεως, καθεστώη, διαδικασίας, ὅταν ἐπικαλεσθέντες τὴν
δύνασιν τοῦ Ἀινωτάτου Δικαστηρίου, προσέδωκαν τὰς ἐκ-
κλήσεις αὐτῶν εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ παύσαντος Ἀνεκκλήτου
Κριτηρίου, ἢ εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Δικαιοσύνης, δύ-
ναται ν' ἀναφερθῶσι κατ' εὐθεῖαν πρὸς αὐτὸ τὸ Αἰνωτάτον.
διὰ τοῦ ἐξ κολούθησιν τῶν διαληφθεισῶν ἀγωγῶν.

Οἱ ἔχοντες τὰς τοιαύτας ἀγωγὰς δρείλουσι νὰ τὰς
ἔξακλουσθωσιν ἐν προθεσμίᾳ ἡμερῶν 30, ἀφ ἣς ἡ παρο-
σα καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γεικὺν Ἐσφημεύδην, ἐκαὶ οἱ
εἶναι εἰκ τῆς Πελοποννήσου, ἢ ἐκ τῶν ταύτη παρακειμένων
ἡσυ, 40 ἡμερῶν, ἐὰν ἐκ τῆς Στερεάς Ἑλλάδος, καὶ 50
ἡμερῶν, ἐὰν ἐκ τῶν λοιπῶν νῆσων.

Ἀργει τῇ 24 Νοεμβρίου 1830.

‘Ο Πρόεδρος Μ. ΣΙΚΕΑΙΑΝΟΣ.

‘Ο Γραμματεὺς Π. Τιπάλδος.

Ἄρ. 1226. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐνταλμα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ.

Ἐπειδὴ ἀπὸ τὰς ἔξομιλογήσεις τῶν δια τῶν ἔγκληματων
ἀγκαλούμένων Κύρια Δήμου Γρεβενιών, Γεωργίου
Κογκόλη ἀπὸ Κατοχὴν Ξηρομέρου, καὶ Πάνου Ματζούκα
ἀπὸ Αετὸν Ξηρομέρου, ἀνακαλύπτονται καὶ ἔτεροι ἐνίατα συλ-
λησται, μεταξὺ τῶν ὄποιων καὶ ὁ Αθανάσης Καραχάλιος
ἀπὸ Κατοχὴν Ξηρομέρου καὶ

Ἐπειδὴ κατ' αἰτησιν τοῦ ἔξεταστοῦ προσκληθεῖς διὰ τῶν
ὑπ' Αρ. 1131 καὶ 1191 ἐνταλμάτων νὰ ἐμφανισθῇ διὰ
μὲν τοῦ πρώτου ἐντὸς 20 ἡμερῶν, διὰ δὲ τοῦ δευτέρου ἐντὸς
10, μοδιούτι παρηγόρων αἱ προθεσμίαι δὲν ἐμφανίσθη.

Τὸ Δικαστήριον κατ' αἰτησιν αἰγιολογημένην τοῦ ἔξετα-
στοῦ ἐντέλλεται τὸν Αθανάσιον Καραχάλιον ἀπὸ Κατοχὴν
Ξηρομέρου, νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς 20 ἡμερῶν, ἄλλως δὲ θέ-
λει μετεγγυηθῆ ὅτι ἡ περιουσίατου.

Ολαι αἱ Ασχαίτου Κράτους δρείλουσι νὰ προσέγγισται
συλλάβωσι τὸν φυγόδικον, ἐὰν κατὰ περίστασιν εἰς τὰ
ημέρατά του εὑρεθῇ.

Ἡ Αστυνομία Κατοχῆς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρόν. Ἀντίγρα-
φου τούτου νὰ τοιχοκοληθῇ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς τελευταί-
ας διαιμνῆστου, ἐγερούεις τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας τῆς, ἐι-
ρίας του, καὶ ἐγερούεις τὴν ἀγοράν, καὶ περιπλέου ἀντίγρα-
φου τούτου νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος.

Χαρακτηριστικὰ τοῦ Αθανάσιου Καραχάλιου ἀπὸ Κα-
τοχὴν Ξηρομέρου ἥλικία ἐτῶν ἔως 25, ἀνάστημα μέτριον,
πρόσωπον στεγογύλον, δρθαλμοὶ καστανοὶ, τσίχες καστα-
ναὶ, μύτη μετρία.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τῇ 7 Νοεμβρίου 1830.

‘Ο Πρόεδρος Χ. ΚΡΑΣΔΕΣ.

‘Ο τόπον ἐπίκων Γραμματεὺς Π. Τζιμπουράκης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 2 Δεκεμβρίου.

Χθὲς ἐωέστρεψεν ἐξ Ἀργούς, ἐνταῦθα ὁ Εξοχώτατος
Κυβερνήτης.

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν, 30 τοῦ Νοεμβρίου, ἐτε-

λέσθη ἐνταῦθα κατ' αἰτησιν τῶν πολιτῶν τοῦ Ναυπλίου
πολιτικὴ ἑορτὴ εἰς μνῆμην τῆς κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην
ἀλώσεως τοῦ Παλαμυδίου. Οἱ Γραμματεῖς τῆς Κυβερνή-
σεως, ἡ Γερουσία, ὁ Διοικητὴς Ναυπλίας μετὰ τῶν ὑπαλ-
ληλῶν πολιτικῶν ἀρχῶν, ὁ Διευμύνητὴς τῶν Τακτικῶν Σρα-
τευμάτων μεθ' ὅλων τῶν ἀξιωματικῶν αὐτοῦ συνῆλθον τὸ
πρωτὶ εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἅγιου Γεωργίου, ὃπου ἐτέλεσθη ἡ
θεῖα λειτουργία, καὶ διξιλογία εὐχαριστήριος πρὸς τὸν
Ὕψιττον, παρὰ τοῦ Εκκλησιαστικοῦ τοπιτηροῦ τοῦ Ναυπλίας
συνωδευμένου ἀπὸ τὸ ιερατεῖον τῆς πόλεως. Όλοι οἱ πρό-
χριτοι τοῦ Ναυπλίου καὶ πλῆθυς πολιτῶν παρεστάθησαν εἰς
τὴν δημόσιον ταύτην ἑορτήν.

Μετὰ τὴν λειτουργίαν ὁ Διοικητὴς Κύριος Κ. Λευτής
ἐδέχθη εἰς τὴν οἰκίαν του, ἐν ὄνοματι τῆς πόλεως, τὰς ἐπι-
σκέψεις τῶν διαχρόνων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀξιωμα-
τικῶν, ἔτι δὲ καὶ τῶν πολιτῶν, ὃσει μετέσχον τῆς πανη-
γύρεως.

Γὸ πυροβολικὸν τοῦ Παλαμυδίου, καθὼς καὶ τὸ τῆς
κορβέττας Σπετσών τῆς εἰς τὸν λιμένα εὑρεθείσης, ἐπήχησεν
εἰς τὴν ἐμρήτην ταύτην.

Ἡ ἐνεστῶσα κατάστασις τῆς Κρήτης εἶναι ἐλεει-
νή. Κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον καὶ Ὁκτώ-
βριον ἐστάλησαν εἰς τὴν νῆσον 8000 νέα τακτικὰ
στρατεύματα μετὰ 200 ἵππουν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ
Οσμάν Νουρεδίμπεη τὰ ὅποια, βοηθούμενα ἀπὸ
μίαν μοῖραν τοῦ Λιγυπτιακοῦ στόλου, ἐξεστράτευ-
σαν μετὰ τῶν λοιπῶν τῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ
Μουσταφᾶ Πασᾶ εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ τόπου, διὰ νὰ
ὑποτάξωσι τοὺς κατοίκους "Ελληνας τοὺς στεκομέ-
νους εἰς τὰ ὅπλα. Οἱ Τούρκοι στρατοπεδεύουν κατὰ
τὸ παρὸν εἰς Ρέθυμνον, Αποκόρωνα, Κυδωνίαν, καὶ
εἴτια τῶν Σφακιῶν χωρία. Αἱ χριστιανικαὶ οἰκο-
γένειαι ἄλλαι μὲν καταφεύγουν εἰς τὰ ὅρη, ἄλλαι
δὲ καταβαίνουν εἰς τὰ παράλια καὶ ἀναχωροῦν,
ὅταν ἐμποροῦν νὰ διαφεύγουν τὴν ἐπαγρύπνησιν
τῶν ἀποκλειόντων τὴν νῆσον Τουρκικῶν πλοίων,
ἐξ αἰτίας τῶν ὅποιων δὲν ἡδυνήθησαν καὶ τὰ παρὰ
τῆς Κυβερνήσεως μας σταλέντα πλοῖα νὰ δώσωσι
χεῖρα βοηθείας εἰς τὴν πάσχουσαν ἐκείνην ἀνθρω-
πότητα.

Τὴν 21 τοῦ ἐνεστῶτος συγέδριον τοῦ Σπου-
δαστικοῦ Συμβουλίου ἐν τῷ Κεντρικῷ Πολεμικῷ Σχολείῳ.
Ο διδάσκαλος τῆς Ελληνικῆς ἐξεφώνητε κατ' αὐτὴν τὴν
περίστασιν τὸν ἐξῆς παραινετικὸν λόγον πρὸς τοὺς μαθητάς.

“Ἐὰν ἀνατρέξωμεν εἰς τὰς πρώτας τοῦ ἀθρωπίνου γέ-
νους, ἥμερας, καὶ θεωρήσωμεν τὸν ἀνθρωπὸν εἰς τὴν κατά-
στασιν τῆς φύσεως, τὸν εὐρίσκομεν ὅμοιον σχεδὸν τῶν λο-
πῶν ἀλλόγων, πλανώμενον εἰς τὰς ἐρήμους, καὶ κινούμενον ἀτ-
μίαν φυτικὴν ὁρμὴν, ἀπὸ τὴν ὁσιοῖν καὶ ἐκεῖνα, πρὸς ζῆ-
τησιν τῆς τροφῆς του. Μόλις ἐμφαίνεται εἰς αὐτὸν ἡ δύνα-
μις τοῦ λογικοῦ, καὶ διαθρωπωσε, ὅπταις ἐπλάσθη ἀπὸ τὸν
Δημιουργὸν κατ' εἰκόνα αυτοῦ, δει φέρει τὸ ξυτό, εἰς τὴν
τοιαύτην κατάστασιν ὅν, καὶ εὐ γνώσιμα τοιοῦτον. ἐξ
τοιαύτης φαίνεται καὶ τῶν ἄλλων ζώων κατώτερος ὅλα τὰ

λα ἔται ὀπολισμένα ἀπὸ τὴν φύσιν δὲ νὰ ἀνθίσεις αντα
ν; πᾶς ἐξωτερικὴν προσθελήσ, καὶ νὰ φυλάγγωνται πᾶν
ὅτι δικταῖς νὰ τὰ σηκώσῃ τὴν ὑπαρξίαν· αὐτὸς δὲ μόνος
μᾶς φυμάς, ἀδέλφιος καὶ ἐκτεβειμένος, νὰ εἰσω εῦτως,
ἢ τὴν φύσιν. διὰ νὰ γίνεται ἐμπαῖον τοῦ τυχόντος· ἐγεν-
νῆ λαπόν εὐτῶν καταδικασμένος καὶ αδογθητος; ὅχι,
τὸ μάτιατον δὲ τὸν ἐχέρισε δώρημα πολλὰ ἴτυχεν διὰ τοῦ
ἴη μάρτυραν ἀντέχει εἰς τὴν προσοβολὴν δὲν τὸν ἐτῇ φύσει
διπλανούν, αλλὰ καὶ γίνεται κύριός των καὶ ὑστοτάττει πάτο.
Τὸ δεῖν τεῦτο εἶναι ἐμφύσημα τοῦ Τύψου, εἶναι πινὴ
ζοσα· τὸν χαρακτῆρα δὲ νὰ ὅρα τὰ ἄλλα, καὶ τὸν καθ-
ιστάν ταχικοὺς τάχοις καὶ κατ' εἰκόνα Θεοῦ. Ἀλλὰ ἡ
νομιμοῦ ἀντί, ἐνώς ὅτου ἔμενε κεκρυμμένη καὶ δὲν εἶχεν
ἀποτελῆ, σινάνθρωποι ἔζωι δυτικῆς πλανώμενοι ἐν ὅρ-
μοι καὶ απηλαῖοι καὶ ταῖς δύσεις τῆς γῆς. Ἡ Διαβερά
κατάστασις εἰς τὴν ὁποῖαν οἱ φωτισμένοι Εὐρωπαῖς εὗρουν
τὸν κατοίκους τοῦ κάτω ἡμισφαιρίου, καὶ ἡ, εἰς τὴν ὅ-
τι αὐτό, διὰ τὴν τελειωτατὴν φύσεώς των, τεὺς βλέπομεν
σύμερον, μᾶς κάπιει νὰ γνωστούμενοι ὅτι μόνη ἡ παιδεία
αἰθρωτοῦ· δεῖται τὸν αἰθρωπον διὰ τὴν ὁποῖαν αἰτίαν εἰς
μάρτιον τὴν τιλεῖν τοῦ τοῦ ἡλικίας ἡλικίαν καὶ τὴν ἡμέρωσιν
τοῦ ἀθεωτοῦ, *humanitatem κάλου*· καὶ τὸν εὕτω
μακερεῖον ἀνθρωπισμού, *humanum*. Αὗτη εἰσή-
γαγεν εἰς τὴν ἀνθρωπόητα ωλα τα καλά· καὶ ἔκαμεν
ὑπὲ οἱ ἀνίσχυροι καὶ τοχυροὶ νὰ ζῦσιν ἐξίσου ὑπὸ τὴν
κραταιάν τῶν νημάτων αἰγάλεα συνεργοῦντες ὁ εἷς διὰ τὴν εὐ-
δαιμονίαν τοῦ ἄλλου.

„Αὔτην σήμερον σκοπό· μας εἶναι πλέωνέστωμεν ὡς τὸ
ἀκλόνητον στήριγμα καὶ σφράγη λέσχης, ἐπὶ τοῦ ὅπερίου καὶ
μεῖ, ηδη καταβιλλούμεν τὰ Δικέλια τῆς ἐλευθερίας μας.

„Διὰ ταύτης εἰς πρωτάρορες ἐργασταν εἰς τὸν κολοβῶνα
τῆς δόξης, ἐδοξάσθηταν μὲνάτοις δοκεῖν, θραυσταν τοὺς
φρομεροὺς αὐτοὺς ἀπειλοῦτα, ἐχθροῦς, καὶ ἐλύτρωσαν τὴν
Εὐρώπην ἀπὸ αἰώνιον βαυβαρισμό.. Γὸ δέμα "Ἐλλην εἰς
τὸν Χρυσούν ἀιδίας δὲν ἔχον ὄνομα γένευς καὶ
καταγγῆς, ἀλλὰ ὄνομα τὸ διαστὸν ἐξίδετο εἰς μόνον τὸν
Ελληνικῆς παιδεύτεως τυχίντα. "Εώς ὅτου οἱ πρόγονοί μας
πέμψαν καὶ ἐσέβοντο τὴν παιδείαν, ηταν ἐξώ παντὸς κιδύ-
νη, καὶ ἐξων αὐτόνομη, ἐλεύθεροι", καὶ ἐπομένως εὐδαι-
μονες.

„Η καταφρόνησις τῆς παιδείας, καὶ τῶν τὰ βίλτιστα
πέρ τῆς πατρίδος συμβινδεύσιτων ἀδεῖων, ἡ μιαρὰ διχί-
μα καὶ ἀπειθεία, ἀφευκτα τῆς σκληρῆς ἀμυνή-
κατα, ἐξενέρισαν τὸ εὑρωστον σῶμα τῶν Ελλήνων καὶ
τῶν ὁ Μακεδονικὸς βρύξας τὸ ἔροψεν εἰς τὴν κλίνην,
ἢ Ρωμαϊκὸς χειμῶν τὸ παρέλυσε, καὶ ὁ μετὰ τοῦτον τρο-
μερὸς ἀνεμοστρόβιλος εἰς τὰ χείλη τοῦ βιράθρου τὸ ἀπά-
θηταν. Ἀλλ' ἀ· καὶ εἰς τὰ χείλη, ἀ· καὶ ὑπὸ τὸν βαρύ-
ταν ζυγὸν τὸ Ελληνικὸν γένος, ἐφύλαττεν ὄμως εἰς
τὰ σωλάγχηα του μικρὸν σωινθῆρα διὰ ζώπυσον. Η
πρὸ τῆς θρησκείας του διδασκαλία, ἐκτος Τὸν ἄλλων
καλῶν τὰ δισεῖτα τῷ ἐπιροήσιντε, γεγραμένη εἰς τὴν πρ-
γματικὴν του γλῶσσαν τὸ ἡγάγκαζεν εἰς τὴν γῆν την· "Η
μικρὸς αὐτὴ γνῶσις τοῦ ἐφύλαξε τὸν ἐβικίντου χαρακτῆρα,
τὸ ξωστεν ἀπὸ τὸν βαρθαρισμὸν, καὶ τὸ ἔκαμε νὰ γνω-
ρίσῃ εἰς τὴν ὁποῖαν εὑρίσκετο ἐλεεινὴν κατάστασιν, νὰ
ξενιωτηρήσῃ ἀπὸ τὸν λήθαργον, καὶ ν' ἀποτινάξῃ τὸν ζυγὸν
τῆς θυντείας.

„Ἀλλὰ σῆμερον ὅτε ἀγαθῆ τύχη! εἴμεθα ἐλεύθεροι, διὰ
νὰ στηρίξωμεν τὴν διὰ πολλῶν αἰμάτων ἀποκτηθεῖσαν ἐ-
λευθερίαν, πρέπει νὰ ἐναγκαλισθῶμεν τὴν παιδείαν τὴν
μόνην ἔχουσαν δύναμιν νὰ σώζῃ τὰ ἔθνη. Καθεὶς ἀπὸ
ἡμᾶς ἂ, προθυμοτοιηθῆ νὰ φυητὸς ἀρωγὸς τῆς πατρίδος
του· καὶ μάλιστα σεῖς, ὦ φίλοι, ἀπὸ τοὺς ὄποιούς ἡ
πατρὶς προτιμένεις τοὺς Μηλιτιάδας, Θεμιστοκλεῖς, Περι-
κλεῖς καὶ Θρασυλλούς την· ἔσωταν τὴν Ἑλλάδα ἐκεῖνη
διὰ τῆς ἀρετῆς καὶ παιδείας των, σωτῆρες καὶ σεῖς
δύνασθε νὰ ἀναφανῆτε, ἀν προθυμοτοιηθῆτε νὰ ἀσκήτε τὴν
ἀρετὴν καὶ παιδείαν.

„Ἀλλὰ τῆς παιδείας τὸ πρῶτον καὶ ἀναγκαῖον μάθημα,
ἐξηρέτας εἰς ἡμᾶς τοὺς "Ἐλληνας, εἴναι ἡ προγνωνική μας
γλῶσσα, διὰ ἣς δυνάμεθα νὰ εὐκολυνθῶμεν εἰς πᾶταν ἄλλην
γυνέτων, καὶ χωρὶς τῆς ὄποιας δὲν ἐμπαροῦμεν νὰ ἐλπίσω-
μεν προκοπήν" αὔτη, ἀφοῦ πρῶτον ἐδίδαξεν ὅλου τὸν κόσμον
μὲ τὰ ἀδάνατα συγγράμματά της, γένομένη μετὰ ταῦτα
ὅργανον τὸν ἐφώτιστε τὸν ἀληθινὸν φωτισμὸν, καὶ ἐγεινε καθ'
ὅλην τὴν Εὐρώπην μέσον στοιχειῶδες τῆς ἀγωγῆς. Αὐτὴν
καὶ ἡμεῖς σήμερον ἂ; Θεωρῶμεν τὸ ἀναγκαῖοταν τὸν
λοιπῶν μάθημα.

„Ἡ χαριεστάτη καὶ εὐφραδεστάτη αὐτη γλῶσσα, σιμὰ
τῶν πολλῶν ἄλλων προτερημάτων, ἔχει ἐξαιρετόν τινα γοη-
τείαν, διὰ τῆς ὄποιας μαλικένει τὰ ἥδη καὶ τὰ κάμνει
σεμνίτερα καὶ σωφροτέρερα. Οδηγεῖ τοὺς νέους, νὰ ἔνονται
τὴν παιδείαν μὲ τὴν ἀρετὴν, χωρὶς τῆς ὄποιας γίνεται: ὅρ-
γανον τῆς κακίας, καὶ καλεῖται, κατὰ τὸν Σωκρατικὸν Κέ-
νητα, Ψευδοπαιδεία. Σπεύσατε λοιπὸν, νέοι δημογενεῖς, εἰς
τὴν σπουδὴν ταύτης ταρακινοῦντες καὶ φυνάζοντες δὲ εἰς
πρὸς τὸν ἄλλον.

„ὦ φίλοι! Αργείων, οἵτις ἔξοχοι, οἵτε μετήνεις,
οἵτε χερειότεροι, νῦν ἐπλετο ἔργον ἀπατή-
καὶ δὲν αὐτοὶ τόδε τοὺς γινώσκετε, μήτις ὄπιστο
τετράρρημα . . .

„Ἀλλὰ πορίστω ιεσθε, καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε. „

„Σπεύσατε νὰ φυητε εἴδεις τῶν προγόνων σας, εἴδεις ἀπό-
γονοι τοῦ Σωκράτους, εἴδεις τοῦ δύτικος "Ἐλληνες· ἀλλὰ
τι λέγω! ίδον, ίδον, Τις χρεία νὰ ἀνακελῶμεν τὰ παρελθόντα;
ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν δὲ Σεβαστὸς τῆς Ἑλλάδος Κυθερήτης!
Τύπος καὶ ὑπογραμμὸς τῆς ἀρετῆς, εἶναι μεταξὺ ἡμῶν ὡς
λύχνος φαίνων ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ.

Οὗτος πρωωρισμένος ἡ ἀπὸ τὸν "Τύψιτον διὰ νὰ ἐνεργήσῃ
τὴν σωτηρίαν τοῦ λαοῦ του, ηκουσε μόνος τὴν φωνὴν τῆς
τεθλιψιεύσης του πατρίδος κραζούσης: "Τις ὑπὲρ ἐμοῦ ἀγι-
ρεύειν βούλεται·,, μόνος αὐτὸς ἀπεκρίθη "Ἐγὼ, πατρίς μου,
ὑπὲρ μοῦ ἀγιρεύειν βούλουμαι, ἐγὼ θεραπεύω τὰς πληγάς
σου.,, Δὲν ἔδυκεν ὑπὸ τοῖς ὄρθαλυσις, οὐδὲ νυσταγμὸν
τοῖς αὐτοῦ θλεφάροις, κατὰ τὸν παραφήτην, διὰ τὴν ἀνέγερ-
σιν τῆς Ἑλλάδος. Μόλις ἤρχισεν ὁ λύχνος τῆς ἐλευθερίας
νὰ φωτίσῃ τὸν Ελληνικὸν δρῖζοντα, καὶ ίδον πάλιν, μακρὰν
ἔτεις τοῦ θείου τούτου ἀνδρὸς, ἀνεμιστρούδιλος καὶ λαί-
λαψ διχονοίας ἐπαπείλει τὴν σθέσιν του, καὶ τὸν παντελῆ
τοῦ Ελληνικοῦ γένους δρεθύον· ἀλλ' ἡ θεία πρόνοια, ἡ
πρωταπατεύουσα πάντοτε τοὺς "Ἐλληνας, δὲν τοὺς ἐγκα-
τέλιπε καὶ τὴν φορὰν ταύτην ἔξαπέστειλε τὸν ἄγγελόν
της καθ' ὃν καιρὸν τὸ σκάρος των ἐκυματίζειον ὑπὸ Βισιώ-
τάτων ἀνέμων, καὶ ἐκινδύνευε γὰρ καταποντισθεῖσαν αὐταρδούν
ὑπαγκουσαν πάραπτα εἰς εἰς τὴν φωνὴν του· διὰ τῆς

περιουσίας του μετέστησε όποια είναι γαλήνη, διέτησε τὰ πάντα εἰς καλὴν ἀρμονίαν, καὶ ἔκαμεν ὡστε τὰ Ἀληγονικὰ πράγματα νὰ προσδεύσουν καθ' ἡμέραν ἐπὶ τὸ Κεῖτην ἐσύτησεν ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος σχολεία, καὶ ἀνεκάλεσε τὰς Μούσας εἰς τὴν προτέραν των κατοικίαν.

„Τῆς κυδεμενίας του ἔργου εἶναι καὶ τὸ λαμπτὸς τοῦτο κατάστημα εἰς τὸ διποίον σήμερον συνήλθομεν, ὡς εἰς γαλήνην Μουσῶν, διὰ νὰ ἑρτάτωμεν τὴν μεγιστην τῶν ἐριῶν νὰ ἐνεργηθῇ τὸν παρόντα σχολαστικὸν χρόνον ταχύτερον ἢ βελτίωσις καὶ τελειοποίησίς σας, διώρισε σπουδαϊκὸν συμβούλιον συνιστάμενον ἀπὸ τὰ λαμπτόγεγα τοῦ νωπούς ὑποκείμενα διὰ τὴν σοφίαν καὶ ἀρετὴν των. Οἱ σοφοὶ εὗτοι ἄνδρες μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ καταστήματος ὑπέντεν Θέλουν εἶσθαι ἕφοροι τῶν πράξεων τῶν διδασκόντων καὶ διδασκομένων, καὶ Θέλουν χρησηγεῖς εἰς τὸ κατάστημά μας τῶν ὅτι ἀπειθλέσει τὴν ὠφέλειάν σας.

Πόσων καλῶν τέλος ἔγινεν αὐτος εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ πάσ' ἀκόμη ἀπὸ τὸν σωτήριον τοῦτον ἄ.δρα ἢ πατρὶς προσένει, δὲν ἥθελα δυνηθῆν ἢ ἀριθμήσῃ,

„Οὐδὲ εἴμαι δέκα μὲν γλώσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἰεν,
„Φωνὴ δὲ ἄρρηκτος, χάλκεον δέμαι τῆς ἡγεμονίας.
„Οθεν μὴν ἔχων τὶ πρῶτον, καὶ τὶ τέλος αὐτὸν περὶ τούτου νὰ εἴπω, ἀποτείνομαι τώρα πρὸς σᾶς, ὡ φίλοι, ἐπιστρέψαγχον τὸν λόγον μου μὲ τὰ τελευταῖα ταῦτα. Ἐπειδὴ ἡ Στρατὴ Κυθερητος εὐαρεστή ήταν μὲ διερίση διδάσκαλον τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων, τῆς Ἑλληνικῆς Ἰστορίας καὶ τῆς ιερᾶς Κατηχήσεως εἰς τὸ κατάστημα τούτο, καὶ νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς ἐμὲ τὴν ἐκ τῶν μαθημάτων τούτων βελτωσίας, σπεῦδω νὰ σᾶς ἐκφράσω, ὅτι διὰ νὰ φρινῶ ἀδελφούς μου εἰς τὴν πατρίδα, εὐάρεστος εἰς τὴν Στρατὴν Κυθερητον, δὲν θέλω ἀποκάμει μεταχειρούμενος πάντα τούτους ταχυτέρων σας ἐπιδοσιν ἀρκεῖ μόνον καὶ σεῖς νὰ κεταζάλλετε τὴν προσήκουσαν εἰς τὰ μαθήματα ἐπιμέλειαν πρὸς ὠφέλειάν σας, πρὸς δέξαν τῆς πατριδος, καὶ πρὸς ἀγχολίασιν τοῦ κοινοῦ μας Πατρὸς, πρὸς τὸν ἀποικοῦ ἄλοι εἰς Ἑλληνες, διὰ τὰ καλὰ, τὰ ἀποστολὰ ἀπὸ αὐτὸν ἀπηλαύναμεν καὶ ἀπολαμβάνομεν, πρέπει νὰ φωάξουμεν ἀπὸ καρδίας ἀνατείνοντες τὰς χεῖρας εἰς τὸν Οὐρανὸν, Ζῆτω ὁ Στρατὸς, ἡμῶν Κυθερητῆς! Ζῆτω ὁ Σωτὴρ τῶν Ἑλλήνων! Ζῆτω!,,

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Λονδίνου 18—30 Ὁκτωβρίου.

Τὴν 8 τοῦ ἐιεστῶτος Κάρολος ὁ Ι' συναδευμένος ἀπὸ τὸν Δεσπότην τῆς Βαιρούδιγάλης (Bordeaux) ἐπλευτεῖ ἐκ Πούλησεῖς Ἐδίμβουργον, ἐπὶ τινος ἀπομπῆς τοῦ Ναυαρχείου, καὶ ἐκατοίκησεν εἰς τὸ παλάτιον Ὁλιβενόδ.

— Αιαφίσων περὶ τῆς συναθροίσεως τῆς ἐν Ἀίδα συνέδει δὲ ταχυδρόμος, λέγει διε τὸν ἀποτελεῖσθαις εἶναι αὕτη ἡ ὀνομασία νὰ δοθῇ εἰς τὴν παρὰ τὸν ἀντιπροσώπων τῶν μεγάλων Δυνάμεων, ὡς εἰκὸς, γιανομένην συζήτησιν περὶ τῶν Βελγικῶν πραγμάτων, καθέστον ἀναθέρωνται εἰς τὴν Εὐρώπην. Λέγει δὲ ἐποὶ πάσιν ὅτι αἱ ξέναι Κυθερητοῖς, καὶ τῆς Γαλίας συντεριλαμβανομένης, διατελοῖν διαικούμενα εἰσγεικῶτα.

— Κάρολος ὁ Ι' ἔκαμεν ἐνθέρμους παρακενήσεις εἰς τὴν Κυθερητήν μας, καθὼς καὶ εἰς τὰς ἄλλας αὐλὰς τῆς Εὐρώπης, διὰ νὰ μετιτεύσωσι μὲ τὴν ἐπίρρωσάν των ὑπὲρ τῶν πρώην ὑπουργῶν του. "Ελασθε δὲ κατὰ τοῦτο τὰς πλέον εὐχρέστους διαδεξαιρετεῖς. 'Ο Δούκας Βέλλιγκτων, ίδιαιτέρως, δεικνύει ὅτι ὑπερεπιθυμεῖ νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν τῶν δυστυχῶν ἐκείων.

(Τικίνου Ἐρ.)

Ἐκ Παρισίων, 22 Ὁκτωβρίου.

Η ἐπιτροπὴ τοῦ τῶν Πατρικίων Δικαστηρίου, ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τῆς διαδικασίας, περὶ τὴν ὅποιαν τώρα καταγίνεται, δὲν περιτριζεται εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν παρὰ τῆς Βουλῆς τῶν λαντιπροσώπων εἰσηγγελμένων κατηγοριῶν, ἐρευνᾶ δε ὅχι μόνον τὰ τοῦ Ιωνίου διατάγματα, ἀλλὰ καὶ ὅλας τὰς πορέεις τὰς εἰς αὐτὰ κατευθεῖαν ἢ ἐκ πλαγίου ἀναρρομένας. Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο οἱ Ἐπίτροποι τοῦ τῶν Πατρικίων Δικαστηρίου ἀφιερώθησαν εἰς τὴν ἐξέτασιν ὅλων τῶν προπαρακλευχιστικῶν πράξεων ἐγκύτησαι νὰ φύγουσιν εἰς τὴν πατέληψιν τῶν ιδιαιτέρων αἰτιῶν ὅλων τῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου γενομένων ἀπορήσεων ἀπὸ τῆς 8 Αὐγούστου 1829. Η δὲ μέθοδος αὕτη, ἀφροδιτική εἰς τὸ νὰ ἐμφανισθεῖσιν ἐναργέστερον τὰ ἐγκλήματα, θέλει ὑπάγειαν ἀναγκαίων εἰς μίκρος. Πρέπει νὰ περιμένωμεν μίαν δικδικείαν ἐκ τῶν πλέον συμπεπλεγμένων.

— Μανιάνομεν ὅτι ὁ Πρέγκιπες Βορόμακης, Ὅπουργὸς τῆς οἰκίας τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας, διωρίσθη Πρέσβυτος τῆς Ρωσίας εἰς τὸ Παρίσια. Αγνοεῖται δὲ εἰσέτι ὁ καιρός, τῆς ἐλεύσεως του.

Φαίνεται, λέγει ἡ Ἐφημερίς τῆς Αὐγούστου, ὅτι πρέπει νὰ παρταθῇ ἔτι ἡ ἐν Βερολίνῳ διατριβὴ τοῦ στρατάρχου διέθετε. Συνάγει δὲ ἐντεῦθεν δτι ἡ οἰκειότης τῶν μεταξὺ τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Πρωσίας, σχέσεων πρέπει νὰ εἶναι πάντατε μεγαλητέρων. Δικτείνεται δὲ ἐν ταυτῷ δτι, ἐνίστω θέλουν ἐπιστρέψεις ἐπὶ τὴν Γαλλίαν ὁ Βιστόλεις καὶ αἱ Βουλαί, καὶ δχι δέξια, δὲν θέλει ταραχή τῆς Εὐρώπης ἢ εἰρηνή, μὲν δὲ τὰ κατὰ τὸ ἔλγος συντελεῖται.

Οὔτε εἰς τὴν Αἰθιοπίαν ἔχει, οὔτε εἰς τὰς Βυζαντίους, οὔτε εἰς τὰ Λουδία, οὔτε εἰς τὰ Βενετίων, οὔτε εἰς τὴν Πετρούπολιν, ἀλλ' εἰς τὰ Παρίσια μέλλει νὰ προφραστεῖται, ἀντὶ Εὐρώπης ἔγη νὰ ἐκκολουθήσῃται εἰς τὴν δύο τῆς ειρήνης, ἢ ἀν ἔγη νὰ ἐκριθῇ εἰς μαργάρην πανοπλίαν.

(Ιων. Ἐρ.)

ΝΑΥΤΙΑΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΝΑΥΠΛΙΟΥ. Άπο τὴν 20 τοῦ Οκτωβρίου μέχρι τῆς 23 Νοεμβρίου.

ΚΑΤΑΠΛΑΟΥ. Το πλοῖο, έξι, εἴδη μὲν Ἑλληνες, ἐν Αγγλίαν, ἐν Αστραπάναι καὶ 2 Ίνια.

ΕΛΘΟΝΤΑ, 26 μὲν ἐπὶ Σίσση καὶ ἄλλων νήσων τοῦ Αίγαίου Πελάγους, ἐν δὲ Νικαίασι, καὶ 3 ἐπὶ Τεργιστα.

Καὶ 727 πλοιάρια ἐκ διαφόρων μερῶν.

Εἰδοντας αὐτούς τας: — Σίσση, σπάγκοι, βούτυρον, ἀιθρίας, λάδι, καρόπι, ὄλυρικάν, γειτονεύματα, γαλάχια, ὄπερηρι κτλ.

ΑΠΟ ΙΔΟΥΣ. Το πλοῖο, έξι, εἴδη Ίνια, ἐν δὲ Νικαία, ἐν Αίγαίον Πελάγους, ἐν δὲ Κολοκά, ἐν εἰς Μαστιλίκην, ἐν εἰς Σκύρην καὶ 3 εἰς Κανταντανόπολην.

ΔΙΕΣ ΕΘΝΗΣ ΑΙΓΑΙΟΥ. 24 μὲν εἰς Σύρου καὶ ἄλλα; νήσους τοῦ Αίγαίου Πελάγους, ἐν δὲ Κολοκά, ἐν εἰς Μαστιλίκην, ἐν εἰς Σκύρην καὶ 3 εἰς Κανταντανόπολην.

Καὶ 748 πλοιάρια εἰς διάφορα μερῶν.

Εἰδοντας αὐτούς τας: — Βαρδάκη, ζαρί, τακάρια, μέταξη, τυρός, γρύπες, καπνός, βιούτυρον, βασταριά, κτλ.

ΑΚΑΔΗΜΑΙΑ ΤΑΧΙΔΗΜΑ

ΑΘΗΝΑΙ